

VAKCINACIJOS NUO MAREKO LIGOS EFEKTYVUMAS, ATSIŽVELGIANT Į VAKCININIŲ VIRUSŲ KIEKĮ

Č. Neviera, J. Katkevičius

Mareko liga (ML), sukeliama onkogeninio herpesviruso, yra aktuali šiuolaikinės paukštininkystės problema. Susirgę paukščiai liesėja, blogiau virškina pašarus, mažiau deda kiaušinių, gaišta. Dėl to paukštynai patiria didelių nuostolių.

Mareko ligos virusas (MLV) pasižymi imunodepresinėmis savybėmis. Jis mažina paukščio organizmo rezistentiškumą, padidina jautrumą kitoms ligoms [6]. Vienas K pagrindinių kovos su ML metodų yra specifinė profilaktika [7].

Pasaulyje specifinei profilaktikai naudojamos trijų rūšių vakcinos: pirmojo serotipo, pagamintos iš silpnesnių virusų, antrojo serotipo, pagamintos iš apatogeniškų vištoms herpesvirusų (VHV), trečiojo serotipo, pagamintos iš kalakutų herpesvirusų (FC-126 serovariantas), taip pat apatogeniškų vištoms. Taip vakcinos suklasifikuotos panaudojus monokloninius antikūnus [3]. Apskaičiuota, kad pasaulyje per metus dėl šios ligos patiriama apie 943 mln. dolerių nuostolių [4].

Aštuntojo dešimtmečio pradžioje nustatyta, kad paukščiai, gavę vakcinos, pagamintos iš KHV FC-126 serovarianto, ėmė sirgti Mareko liga. Atlikus tyrimus neefektyvios vakcinacijos priežastis nustatyti, išskirta tam tikri kamienai virulentiškų ML virusų, prieš kuriuos vakcina neefektyvi [5].